

τῷ τόπῳ ἐν ᾧ θὰ διατάξῃς, ἀφοῦ ἐλάβον τὴν ἑκτακτον ταύτην αὐξήσιν διὰ τῶν φροντίδων σου, ὦ ἀναμάρτητέ!»

20. Οὕτω παρακληθεῖς ὁ μακάριος, ὁ ἰσχυρὸς Μανὺς, μετεκόμισε τὸν ἰχθὺν εἰς τὸν Γάγγην, ὅπου αὐτὸς ὁ ἀκατάβλητος τὸν ἔρριψεν.

21. Ἐκεῖ, ὁ ἰχθὺς ἐμεγάλωσεν ἐπὶ ἐπὶ τινα χρόνον, ὦ δαμασκά τῶν πολεμίων! Τότε ὁ ἰχθὺς βλέπων τὸν Μανοῦν τῷ ὠμίλησεν ὡς ἐξῆς.

22. Δὲν δύναμαι νὰ κινήσω τὸ σῶμά μου ἐν τῷ Γάγγῃ, ὦ ὕψιστε! κόμισόν με εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἔσο μοι εὐνοὺς, ὦ μακάριε!

23. Τότε ὁ Μανὺς ἐξαγαγὼν ὁ ἴδιος τὸν ἰχθὺν ἐκ τῶν ὑδάτων τοῦ Γάγγου ἐκόμισεν εἰς τὸν Ὠκεανόν, ὦ υἱὲ τοῦ Πρίθα! ὅπου τὸν ἔρριψεν.

24. Ἀλλ' ὁ ἰχθὺς κομισθεὶς ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ Μανοῦ ἐγένετο μέγιστος καὶ ὅτε ἤπτοντο αὐτοῦ, διέχεεν εὐαρέστους ὁσμάς.

25. Ὅτε ὁ ἰχθὺς ἐρρίφθη ὑπὸ τοῦ Μανοῦ εἰς τὸν Ὠκεανόν, τότε μεριδιῶν ὠμίλησεν αὐτῷ οὕτως.

26. ὦ μακάριε! Σὺ μοι παρέσχες ἐντελὴ καὶ διαρκῆ διατήρησιν· μάθε παρ' ἐμοῦ τί ὀφείλεις νὰ κάμῃς ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς.

27. «Μετ' ὀλίγον, ὦ μακάριε! ὅ,τι κινήτῳ καὶ ἀκίνητῳ ἀνήκει εἰς τὴν ἐπίγειον φύσιν, θὰ ὑποστῇ παγκόσμιον κατακλυσμὸν (α), ὦ εὐδαιμονέστατε, ἐντελῇ διάλυσιν.

28. Ὁ πρόσκυρος οὗτος κατακλυσμὸς τοῦ κόσμου εἶναι ἐγγύς· διὰ τοῦτο ἀγγέλλω σοι σήμερον ὅ,τι ὀφείλεις νὰ πράξῃς ὑπὲρ τῆς ἐαυτοῦ ασφαλείας.

(ἔπεται συνέχεια).

ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Β'.

Ἔνεκα τῆς ἀγάπης ἡμῶν πρὸς τὰ ἄνθη, ἡ ἀνθοδέσμη θεωρεῖται πάντοτε ὡραίον δῶρον πρὸς τοὺς φίλους μας. Ἡ ἀγαθὴ διδασκαλὸς εὐχαριστεῖται πολὺ, ὅταν ἡ μαθήτριά της ὁμοῦ με τὸ ζῶπρον καὶ οἰκίδρον «Καλημέρα», τῆς προσφέρῃ μίαν ἀνθοδέσμην. Ἀν καὶ τὰ ἄνθη δύνανται νὰ ᾖναι ἀπλὰ καὶ κοινὰ, τὸ ἐξ αὐτῶν ὁμοῦ δῶρον εἶναι λίαν εὐάρεστον. Διότι διὰ τοῦ αἰσίου τούτου δώρου λέγει εἰς τὴν διδασκαλόν, «ἀγαπῶ τὰ ὡραῖα πράγματα, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε, καὶ γνωρίζω, ὅτι καὶ σεῖς τὸ αὐτὸ φρονεῖτε.» Σημαίνει δὲ καὶ κάτι τι περισσώτερον τούτου. Λέγετε εἰς τὴν διδασκαλὸν σας, ὅτι τὴν ἀγαπάτε. Καὶ ἐπειδὴ τὴν ἀγαπάτε, διὰ τοῦτο τῆς δίδετε τὰ εὖσυμα ἄνθη, τὰ ὅποια καὶ σεῖς ἀγαπάτε πολὺ. Καὶ

(α) α' Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὅδωρ ἐπὶ τὴν γῆν καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα, ἐν ᾗ ἐστὶν ἐν αὐτῇ πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὅσα ἐὰν ᾖ ἐπὶ τῆς γῆς τελευτήσῃ. (Γεν. 5', 17).

αὕτη θὰ αἰσθάνηται, ὅτι ἂν καὶ τὰ ἄνθη θὰ μαρανθῶσιν, ἡ ἀγάπη σας ὁμοῦ πρὸς αὐτὴν θὰ ᾖναι πάντοτε ἀκαμάια.

Πόσον εὐάρεστα εἶναι τὰ ἄνθη εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀσθενοῦς. Ἦθελεν εἶσθαι φορτικὸν διὰ τὸν ἀσθενῆ νὰ βλέπῃ ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς τοῦ φίλους. Αὐτοὶ ὁμοῦ δύνανται νὰ τοῦ πέμπωσι δῶρα διὰ νὰ τοῦ ἀποδεικνύωσιν, ὅτι τὸν ἐνθυμοῦνται. Καὶ ποῖα δειγμάτια μνήμης εἶναι εὐπροσδεκτότερα τῶν ἀνθέων;

Τὰ ἄνθη χρησιμεύουσι πολὺ καὶ ὡς κοσμήματα, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀγρίων. Εἶναι δὲ ταῦτα πολὺ ὡραιότερα, παρὰ πάντα ἄλλον στολισμὸν, τὸν ὅποιον ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ κατασκευάσῃ. Τί λαμπρότερον πρᾶγμα ὑπάρχει τῆς ὡραίας κόμης τῆς κεκοσμημένης μετ' ἄνθη;

Ἐπειδὴ δὲ φυσικῶς τῷ λόγῳ τὰ ἄνθη μαραινόμενα εὐκολώτερα, κατασκευάζομεν τεχνητὰ τοιαῦτα διὰ κοσμήματα. Ἐνίοτε δὲ τόσον καλῶς εἶναι κατασκευασμένα, ὥστε νομίζομεν, ὅτι εἶναι φυσικὰ ἄνθη κομμένα πρὸ μικροῦ ἐκ τοῦ κήπου.

Τόσον πολὺ μᾶς ἀρέσκουσι τὰ ἄνθη, ὥστε τὰ εἰκονίζομεν εἰς τὰς εἰκόνας, εἰς τὰ ἐνδύματα καὶ εἰς τὰ ἐπιπλά μας. Εἰς τοὺς πολυτίμους λίθους καὶ εἰς τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ κοσμήματα δίδομεν σχήματα ἀνθέων. Εἰκόνας ἀνθέων φαίνονται εἰς τοὺς τύπους τῶν ἱματισμῶν περισσώτερον ἄλλων εἰκόνων. Ὁ κοσμηματοτέχνης τῶν ὑφασμάτων λαμβάνει τὰς ὡραιότερας εἰκόνας τοῦ ἐκ τῶν ἀνθέων, τὰ ὅποια βλέπει εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ εἰς τοὺς κήπους. Οἱ λαμπρότεροι τάπητες εἶναι ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχουσιν εἰκόνας ἀνθέων. Συχνάκις βλέπομεν εἰς τοὺς τάπητας ἐπὶ τῶν ὁποίων πατοῦμεν μεγάλην ποικιλίαν ἀνθέων ἐξ ὡραιότητων χρωμάτων. Περιπατοῦμεν εἰς ἀνθῶνας πλήρεις ῥόδων καὶ διαφόρων ἄλλων ἀνθέων, καὶ δὲν φοβούμεθα νὰ συντρίψωμεν αὐτὰ, ὡς ὅταν πατοῦμεν ἐπὶ ἀληθινῶν ἀνθέων. Ἄνθη ἐπίσης ἐκτυποῦνται ἐπὶ χαρτίων, μετὰ τὰ ὅποια κοσμοῦμεν τοὺς τοίχους τῶν δωματίων μας. Καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ τραπεζομάνδουλα καὶ εἰς τὰ χειρόμακτρα συχνάκις βλέπομεν παριστανόμενα ἄνθη ὑφαντά. Βλέπομεν τὰς εἰκόνας ἀνθέων εἰργασμένων ὡραιότατα ἐπὶ ἀργυρῶν ἐμπορευμάτων. Βλέπετε ἐπίσης αὐτὰ εἰς ἀγγεῖα, ὅπου θέτομεν πραγματικά ἄνθη. Ἄνθη συχνάκις εἶναι κεχαραγμένα ἐπὶ τῶν ἐπίπλων μας, καὶ μάλιστα ὁ ἀγγειοπλάστης ἔχει εἰκονισμένα τοιαῦτα ἐπὶ τῶν θερμαστῶν, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουσι διὰ τὰ δωμάτια ἢ τὰ μαγειρεία. Οὕτω λοιπὸν ἔχομεν ἄνθη, ὅσας δυνάμεθα· ὅσας δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἄνθη, ἔχομεν τὰ ἀπεικονίσματα αὐτῶν.

Εἶπον εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον, ὅτι πάντες ἀγαπῶμεν τὰ ἄνθη. Ἴσως ἔπρεπε νὰ εἶπω, ὅτι σχεδὸν πάντες ἀγαπῶμεν αὐτά. Εὐρίσκονται δὲ τινες τόσον ἀπειρόκαλοι καὶ σκαιοὶ, ὥστε νὰ μὴ βλέπωσιν ὡραῖότητα εἰς τὰ ἄνθη. Αὐτοὶ νομίζουσιν, ὅτι τὰ γέωμηλα, καὶ τὰ γογγύλια, καὶ τὰ σεῦτλα, πρέπει νὰ φύωνται ἐκεῖ, ὅπου αἱ θυγατέρες τῶν ἔχουσιν τὸν ἀνθῶνα

των. Αημονούσιν όμως, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε τὰ ὠραία πράγματα ἐπιτίθες διὰ νὰ χαίρωμεν βλέποντες αὐτά. Δι' ἕκαστον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἔχαμεν ὁ Θεὸς ἔχει χοῦσιν τινα, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ χρῆσις τῶν ἀνθρώπων. Καὶ αὐτὸς χαίρει βλέπων ἡμᾶς νὰ ἀγαπῶμεν τὰ ὠραία πράγματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἔδωκε, καὶ νὰ ἀμυνώμεν κατὰλληλον χρῆσιν αὐτῶν.

Τὰ παιδιά ἀγαπῶσι πάντοτε τὰ ἄνθη. Τὸ νήπιον ἐκτείνει τὴν χεῖρά του πρὸς αὐτά, πρὶν ἀκόμη δυνηθῇ νὰ πιάσῃ τι, καὶ δεικνύει ἐκ τῶν μειδιαμάτων του καὶ τοὺς εὐθύμους θορύβους του, ὅτι εὐχαριστεῖται. Καὶ τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τρέχῃ καὶ νὰ λαλῇ, χαίρει ἐνθὺ τρέχει ἐπάνω καὶ κάτω εἰς τὸν κήπον καὶ λέγει, «Τί ὠραία, τί ὠραία!» εἰς πᾶν ἄνθος.

Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθη εἰς τὰ δωμάτια τῶν παραδόσεων. Ὁ τόπος ὅπου τὸ ἀθῶον παιδίον πηγαίνει διὰ νὰ μάθῃ γράμματα, πρέπει νὰ ᾖ λίαν εὐχάριστος. Τὸν τριτοῦτον τόπον καθιστῶσιν εὐχάριστον τὰ εὐχάριστα πράγματα, καὶ τὰ ἄνθη βεβαίως εἶναι λίαν εὐχάριστα πράγματα. Καὶ αὐτὰ εὐκόλως δυνάμεθα νὰ τὰ προμηθευώμεθα. Οἱ μαθηταὶ δύνανται νὰ φέρωσι τοιαῦτα, καὶ νὰ τὰ δέτωσιν ἐντὸς ἀγγείων, ὅπου πάντες δύνανται νὰ τὰ βλέπωσι. Αἱ εἰκόνες καθιστῶσι τὰ δωμάτια τῶν παραδόσεων πολὺ εὐχάριστα, ἀλλ' ἀπαιτοῦσι μεγάλας δαπάνας. Τὰ ἄνθη όμως εἶναι εὐθηνά δι' αὐτὰ δὲν ἀπαιτεῖται ἐν γένει μεγάλη δαπάνη, πλὴν τοῦ κόπου τῆς συλλογῆς καὶ τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν εἰς τὸ σχολεῖον.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἐν ἔτει 1865 ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Γερμανίας ἔφερε ἔξοδα 31 ἑκατ. λιρῶν, ἐν ἔτει δὲ 1879 δεῖται 66 ἑκατ. λιρῶν. Οἱ μέγιστοι προϋπολογισμοὶ τῆς Εὐρώπης εἰσι νῦν ἡ τῆς Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας, τῆς μὲν Γαλλίας τὰ ἔξοδα ἀνέρχονται εἰς 119 ἑκατ. λίρας, τῆς δὲ Ῥωσσίας εἰς 107 ἑκατ. λίρας, ἐνθὺ μέχρι τοῦ 1865 ἐδέοντο μόνον τοῦ ἡμίσεως ποτοῦ. Ἀπασα ἡ Εὐρώπη ἐδαπᾶνει μέχρι τοῦ 1865 398, ἑκατ. λίρας, σήμερον δὲ δαπανᾷ 585, ἑκατ. Τὸ δημόσιον δὲ χρέος τῆς Εὐρώπης ἀνῆλθεν ἀπὸ 2,626,000,000 λίρας εἰς 4,324,000,000. Ἐκ τῶν 585 ἑκατ. λιρῶν τὰ ὁποῖα δαπανῶσιν αἱ διάφοροι κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης 160 ἑκατ. ἀπορροφῶνται εἰς συντήρησιν στρατοῦ. Ἡ Ῥωσία ἐδαπάνησε τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν στρατὸν 36,000,000 λίρας, ἡ Ἀγγλία 32,000,000, ἡ Γαλλία 27,000,000 καὶ ἡ Γερμανία 21,000,000. Τὸ 1865 ἡ Γερμανία ἐδαπάνησε 10,000,000. Ἡ Ἀγγλία 27,000,000, ἡ Γαλλία 17,000,000, καὶ ἡ Ῥωσία 22,000,000.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ὁ Ἰουδαϊκὸς πληθυσμὸς ἐν Ῥωμανίᾳ ἀνέρχεται εἰς 265,000. Κατὰ τὴν Βερολίνην συνθήκην οἱ Ἰουδαῖοι οὗτοι ἔδει ν' ἀπολαύσαι ἰσοπολιτείας, ἣν ἠρνήθη μέχρι τοῦδε νὰ χορηγήσῃ ἡ Ῥωμανικὴ κυβέρνησις.

* * * Ἡ κυρία Θίερς κατοικεῖ νῦν ἐν Λοδίνῳ καταγινόμενη εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐγγράφων τοῦ συζόγου τῆς.

* * * Μέχρι τοῦ ἔτους 1865 ἡ Ῥωσία εἶχε 8,000 σχολεῖα προκαταρκτικὰ μετὰ 280,000 μαθητῶν. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ᾤξησε νῦν εἰς 24,000 μετὰ 1,000,000 μαθητῶν.

* * * Ὅταν οἱ Κινεζοὶ δίδωσι γεῦμα, τὸ μήκος τοῦ κατὰλογου εἶναι ὡς σινικὸν διήγημα. Ὁ γενικὸς πρόεδρος τῆς Κίνας ἐν ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῆς Ἀμερικῆς ὀνόματι Σχὲν Σχού Τάγγ ἐδωκεν ἀρτίως γεῦμα ἐν ᾧ παρετέθησαν 40 εἰδῶν φαγητά.

* * * Ἡ πόλις τῆς Νέας Υόρκης προϋπολόγησε δαπάνην πρὸς διατήρησιν σχολείων δημοσίων διὰ τὸ ἔτος 1880 3,558,200 δολλ. ἐξ ὧν οἱ μισθοὶ ἐνέρχονται εἰς 2,734,000 δολλ.

* * * Ὁ ὑπηρετὴς τοῦ στρατηγοῦ Γράντ Ἰάπων, ὃν προσέλαβεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐν Ἰαπωνίᾳ περιήγησιν του, λέγει ὅτι ὁ στρατηγὸς Γράντ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἀμερικανὸς οὗ ὁ Μικᾶδος ἔσφιγξε τὴν χεῖρα.

* * * Ὁ διευθυντὴς ἐφημερίδος τινὸς τῆς Νέας Υόρκης ὑπισχνεῖτο εἰς τοὺς ἐγγραφησομένους συνδρομητὰς αὐτοῦ τὰ ἑξῆς: Θὰ κείρονται δωρεάν ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ θὰ ἐμβολιάζωνται ἀνὰ τριμηνίαν ἐπίσης δωρεάν. Ἐκαστος συνδρομητῆς προπληρώνων τριετὴ συνδρομὴν θὰ ἔχῃ δικαίωμα κατὰ τὸν θάνατόν του νὰ λαμβάνῃ ἐν φέρετρον ἢ, ἂν προτιμῶσιν οἱ κληρονόμοι του, θὰ λαμβάνωσιν ἐξ κοχλιάριον ἀργυρᾶ.

* * * Δεκατέσσαρα νέα χρυσωρυχεῖα ἀνεκαλύφθησαν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Σιβηρίᾳ.

Λύσις Αἰτιγματος Β.

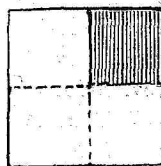
Ἀντίδια—ἀντι διά.

Ἐλυσαν αὐτὸ αἱ κκ. Ὑπατία Δ. Χαραμῇ, Πηνελόπη Ζύγουρα, Μαριγώ Α. Φιλίππου, καὶ οἱ κκ. Φώτιος Μ. Κλαδάκης, Δημ. Χ. Βουρνάκος, Γεώργ. Τζεράκης, Ἰωάννης Κ. Πρινόπουλος, Θεοφ. Κ. Μαρκοπουλιώτης, Γ. Ν. Β. (Ἀθηνῶν), Κ. Β. Τοπάλης (Κερκύρας), Ἀλέξ. Θέμελης, Εὐανθία Ἀλφιέρη (Σμύρνης), Ἰωάν. Δ. Ζώταλης, Ι. Κρανιώτης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Τῆς δημόδους παροιμίας:

ἀκόμη δὲν τὸν εἶδα με
καὶ Γιάνην τὸν ἐβγάλα με,
τίς ἡ ἀντίστιχος ἀρχαία;

Πατήρ τις ἔχον ἄγρον τετραγωνικὸν τὸ σχῆμα διανέμει αὐτὸν εἰς τὰ πέντε τέκνα του. Δοῦς εἰς τὸν πρεσβύτερον τῶν υἱῶν του τὸ τέταρτον τοῦ ἀγροῦ, τ. ἔ. τὸ ἐσκιασμένον μέρος, παραγγέλλει νὰ διανεμηθῇ τὸ ὑπόλοιπον εἰς τοὺς ἄλλους τέσσαρας οὕτως, ὥστε ἕκαστος νὰ λάβῃ ἴσην μερίδα καὶ τὸ αὐτὸ ἔχουσιν σχῆμα.

Πῶς δὲ γείνη ἡ διανομή;

Κατασκευάσας γραμμὴν παριστῶσαν ἀκριβὲς τὴν τετραγωνικὴν ῥίζαν τοῦ 31.

Τὰ ὀνόματα τῶν λυτῶν δημοσιευθήσονται ἐν τῇ ἐπομένῳ φύλλῳ.